

Reisebrev fra Reykjavik, skrevet av Asta Arnarsdottir

I mars i år reiste jeg på et hospiteringsopphold til Island i forbindelse med overlegepermisjon. Til daglig arbeider jeg som overlege ved avdeling for fordøyelse, Akershus Universitetssykehus.

Hensikten med hospiteringsoppholdet var å utvikle min kompetanse innenfor ultralyd abdomen og oppleve et annet fagmiljø. Valget av Domus Røntgen i Reykjavik ble tatt etter anbefaling fra en radiolog ved AHUS, og det viste seg å være et meget godt valg. Hospiteringen varte i 3,5 uke fra 11.mars 2017.

Planleggingen startet omtrent et halvt år i forveien da jeg kontaktet Jørgen Albrechtsen, som leder instituttet med spørsmål om det var mulig å hospitere der. Samtidig tok jeg kontakt med Petur Hannesson, leder for radiologisk avdeling, ved Islands universitetssykehus, Landspítali Islands, for å kunne variere mellom de to stedene. Tilbakemeldingen var positiv og veldig ubyråkratisk, jeg kunne egentlig bare møte opp. Jeg hadde med meg et barnehagebarn og fikk plass for han i hele perioden i en kommunal barnehage i nærheten av der vi bodde.

Domus ble opprettet i 1992 av fem leger fra det nå nedlagte sykehus Landakot. Årlig utføres det ca. 60000 undersøkelser (CT, MR og ultralyd). Det er ansatt 9 radiologer (spesialister), og de er utdannet fra Sverige, Holland, USA, Norge og Danmark.

Jørgen Albrechtsen er svært engasjert og flink til å undervise. Jeg fikk sett mange interessante og relevante CT-funn og et reelt inntrykk av hvor vanskelige situasjon radiologer ofte står i. Jeg deltok i den daglige ultralyddiagnostikken av abdomen. Ultralyd abdomen var satt opp hvert 20 min fram til lunsj, deretter var det satt opp

muskelskjelett/thyroidea og vaskulær ultralyd. Jeg fikk starte undersøkelsen alene eller fullføre den etter endt ultralyd av spesialist. Supervisjon av meget erfarne røntgenleger var verdifullt. Ultralydapparatene var tre år gamle og av veldig god kvalitet. På sykehuset var det skuffende lite ultralyd-aktivitet. Det var nesten ingen planlagte ultralydundersøkelser, kun øyeblikkelig hjelp. En forklaring kan være at privatinstituttene tar mye av rutineundersøkelsene. Derimot kan man ikke klage over kollegene der, som tok seg tid til å undervise i basal ultralydteknikk.

Jeg er svært glad for at jeg fikk denne muligheten til å hospitere på et sykehus i utlandet. I tillegg til det rent faglige er det interessant å se hvordan et annet helsevesen fungerer, samt at en får knyttet nye kontakter. Siden jeg har islandske foreldre, men aldri har bodd på Island, var det en ny opplevelse av landet.

Jeg vil anbefale alle kolleger å benytte overlegepermisjonen til å gjøre noe liknende, og takker Nasjonal kompetansetjeneste for gastroenterologisk ultrasonografi som støttet oppholdet mitt med reisestipend!

Hilsen fra Asta Arnarsdottir